

מ"ת 1157/09/18 - מדינת ישראל נגד ערבה יפת

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2018

מ"ת 1157-09-18 מדינת ישראל נ' יפת(עציר)

מבקשת	בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר מדינת ישראל
משיבה	נגד ערבה יפת (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רופא

החלטה

נגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות - בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961 + סעיף 39א לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961 ; רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים - בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961; נהיגה ללא ביטוח - בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשכ"א- 1970.

הראיות

בפתח הדיון לבקשה למעצר עד תום ההליכים, שאל בית המשפט לעמדתו של ב"כ המשיב, לקבלת תסקיר ובחינת המשך המעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, עמדת ההגנה היא כי אין בידי התביעה די ראיות לעבור את סף הראיות לכאורה, אשר על כן יש לשחרר את המשיב לאלתר. לאחר בחינת הראיות לא נותר אלא לדחות את טענתו.

מחומר החקירה בתיק משטרה 401743/18 את"ן תל-אביב מצטיירת תמונה ולפיה יש בידי התביעה ראיות טובות להביא להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

זאת לדעת, במהלך פעילות יזומה, בתאריך 04.09.18 בשעה 18:10 או בסמוך לכך, נצפה המשיב עת נהג ברכב איסוזו מס' 9923163 בתל אביב ברחוב השתולים, הוא פנה אל רחוב מלקוש, המשיך ברחובות של שכונת עזרא ונעצר ברחוב השורשים .

המשיב נעצר על ידי השוטרים, מיד בו במקום, והובא לתחנת המשטרה, בניידת הודה, מיוזמתו, כי הוא משתמש בסמים. מחומר החקירה עולה כי כול מהלך נסיעתו והעיקוב אחריו עד למעמד עצירתו ממש, צולם כול העת במצלמת רכב- מתוך ניידת המשטרה. לנאשם בוצעה בדיקת נשיפון שתוצאתה לא העידה על נהיגה תחת השפעת אלכוהול. בהמשך הוא התבקש לבצע בדיקת מאפיינים, אותה הוא סירב לבצע, וכן הוא סירב לביצוע בדיקת שתן, הגם שהוזהר כדין. (הסירוב לביצוע הבדיקות ואזהרות השוטר, למשמעות הסירוב צולם אף הוא). זאת ועוד, נמצא כי הנאשם נוהג ללא רישיון נהיגה תקף אשר פג בשנת 2013. גרסת המשיב כאילו לא הוא נהג ברכב באותה העת לא מתיישבת לנוכח החומר המצולם שבתיק החקירה ועדויות השוטרים שפנו אליו שניות ספורות מרגע עצירת הרכב, כאשר הם נוסעים בצמוד אליו.

מסכנות

מסכנות המשיב מוצאת את ביטויה בחומרת העבירות כאן אותן ביצע המשיב לכאורה וכן מעברו הפלילי והתעבורתי. המשיב מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2005 ולחובתו צבר 16 הרשעות קודמות בתעבורה, ובהן נהיגה תחת השפעת סמים משנת 2009, נהיגה תחת פסילה משנת 2013, הרשעות רבות בגין נהיגה ללא רישיונות תקפים, גרימת תאונת דרכים עם נפגעים עקב אי ציות לאור אדום משנת 2008.

לא זאת אף זאת, נגד המשיב תלויים ועומדים שני כתבי אישום בגין נהיגה בשכרות, הקבועים להידון בפני בית משפט לתעבורה תל אביב.

בתיק 13010-05-18 מייחסת התביעה למשיב נהיגה בשכרות ביום-28.02.18 וכן כתב אישום נוסף בגין נהיגה בשכרות ביום 02.08.17. המשיב צבר לחובתו, רישומים פליליים רבים, בגין עבירות חוזרות של שיבוש הליכי משפט, הפרת הוראות, עבירות מוסר, רכוש, סמים, אלימות ואיומים.

אמור מעתה, **זאת הפעם הרביעית** בו הוגש כתב אישום נגד המשיב בנושא של נהיגה בשכרות. למדתי על עברו של המשיב, לעמדתי, הוא כזה אשר מזלזל בחוק, ומעשיו ואופן נהיגתו, יש בהם ממש, כדי להביא לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו. המשיב חוזר ונוהג ניתן לכאורה, פעם אחר פעם, ללא רישיון תקף ובשכרות, באופן שיטתי. דפוסי התנהגותו מסוכנים, ויש להגדירם "פצצה מתקתקת". הנה כי כן, תמונת הרשעותיו הקודמות, הרשעה אחת של נהיגה בשכרות, לצד שלושה כתבי אישום שעומדים ותלויים נגדו, המדברים על נהיגה בשכרות- עד עתה, מדברים בעד עצמם. לדעתי,

לנוכח המתואר עד כאן, אין מנוס והדרך היחידה להגן על הציבור מפניו של המשיב היא -בקבלת עמדת המדינה בבקשת המעצר עד תום ההליכים נגדו.

עבירה של נהיגה בשכרות, או תחת השפעה של סמים מסוכנים, מגלמת בחובה סיכון רב לחיי אדם ולשלום הציבור. הנהיגה היא מכלול פעולות התובעות מיומנות, ריכוז, תשומת לב ויכולת תגובה מידית. מי שאינו מצוי במלוא חושיו עקב צריכת סמים לוקה קשות ביכולתו לנהוג בצורה בטוחה.

הדברים מדברים בעד עצמם באשר למידת המסוכנות הטמונה מהמשיב.

בבש"פ 1753/07 פאדי אבו רקיה נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ס' ג'ובראן:

"סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) מורה לביהמ"ש לבחון, האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא פחותה. כך או אחרת, בחינתו של ביהמ"ש באשר לשאלת מסוכנותו של הנאשם הינה דו-שלבית. ראשית, מוטל על ביהמ"ש לבחון האם ניתן באופן עקרוני לאיין את מסוכנותו של הנאשם. רק במידה והתשובה לשאלה זו הינה חיובית, יבחן ביהמ"ש האם החלופה המוצעת עשויה לאיין את מסוכנותו."

ועוד:

"כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הקונקרטיות מלמד על כך שלא יהיה די בחלופת מעצר כלשהי על מנת להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות ספציפיות."

"המסוכנות העולה ממעשי העורר דנא היא רבה ובהתנהגותו גילה כי הינו חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו, השוטרים. אך בכך לא סגי. חומרת יתר יש לייחס לעובדה שהעבירות בוצעו ע"י העורר באמצעות רכב ללא ביטוח, ודי בכך כדי להגביר את הסכנה הנשקפת ממנו לציבור, כמו גם נעברו אגב פסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה ובעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירה דומה. נראה, כי אין מקום לשחררו לחלופת מעצר, בשל מסוכנותו, אשר טרם הופרכה."

ברע"פ 8694/10 פסק כבוד השופט רובינשטיין :

"הצורך להגן על הציבור מפני תופעת השכרות, שהפכה ל"מכת מדינה" ומעמידה בסיכון לא רק את הנהג אלא גם את סביבתו, מחייב- בין היתר- הרחקת נהגים פורעי חוק מהכביש".

בב"ש 090192/07 יניב רדלייך נ' מ"י

אשר קובעת למעשה "חזקת מסוכנות" בכל הנוגע לנהג שיכור, "חזקה" המצדיקה אף פסילה עד תום ההליכים, ואף מעבר ל- 30 ימי הפסילה המנהלית שבסמכות קצין המשטרה:

" לטעמי, עילת נהיגה בשכרות חייבת להיות עילה עצמאית לפסילה עד תום ההליכים, בלא קשר לעבר תעבורתי, בלא קשר לגיל הנהג, בלא קשר לעיסוק הנהג. כל מי שייתפס נוהג בשכרות יש למנוע את המשך נהיגתו המסכנת - מיידית."

אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח, אך נסיבות המעשה המיוחס למשיב, העובדה כי עומדים ותלויים נגדו כתבי אישום נוספים המדברים על נהיגה בשכרות, כול אלה יש בהם כדי להצדיק את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

סוף דבר אני מורה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. אני פוסל את הנאשם מלנגד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ט, 07 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.